

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ

της 8ης Σεπτεμβρίου 2011 *

«Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως»

Στην υπόθεση F-51/11 R,

με αντικείμενο αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 ΣΛΕΕ και 157 ΕΑ, καθώς και του άρθρου 279 ΣΛΕΕ, εφαρμοστέου στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής,

Δημήτριος Παχτίτης, υποψήφιος στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AD/77/06, κάτοικος Αθηνών (Ελλάδα), εκπροσωπούμενος από τους Π. Γιαταγαντζίδη και Κ. Κυριαζή, δικηγόρους,

αιτών,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall, P. Pecho και I. Χατζηγιάννη,

καθής,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) στις 21 Απριλίου 2011, ο Δ. Παχτίτης ζητεί, μεταξύ άλλων, την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της 14ης Φεβρουαρίου 2011, με την οποία η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) τον κάλεσε να υποβληθεί εκ νέου στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/77/06, προς εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ της 15ης Ιουνίου 2010, F-35/08, Παχτίτης κατά Επιτροπής (κατά την οποίας έχει ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υπόθεση T-361/10 P).

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Ο αιτών υπέβαλε υποψηφιότητα στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AD/77/06 (ΕΕ C 277 Α, σ. 3, στο εξής: διαγωνισμός) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων γλωσσομαθών υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού AD 5, ελληνικής γλώσσας, στον τομέα της μεταφράσεως. Στις 31 Μαΐου 2007, η EPSO

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

γνωστοποίησε στον αιτούντα την απόφασή της περί αποκλεισμού του από τον κατάλογο των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού.

- 3 Με προσφυγή που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-374/07, ο αιτών άσκησε ενώπιον του νυν Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή με την οποία προσέβαλε κατ' ουσίαν την άρνηση της EPSO να του γνωστοποιήσει διάφορα έγγραφα σχετικά με τον διαγωνισμό, ιδίως δε αντίγραφο των ερωτήσεων που του υποβλήθηκαν κατά τις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, των απαντήσεων που έδωσε στις ερωτήσεις αυτές και των ορθών απαντήσεων στις εν λόγω ερωτήσεις.
- 4 Με προσφυγή που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό F-35/08, ο αιτών ζήτησε από το Δικαστήριο ΔΔ την ακύρωση, μεταξύ άλλων, της αποφάσεως της EPSO της 31ης Μαΐου 2007, περί αποκλεισμού του από τον κατάλογο των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού. Με την προπαρατεθείσα απόφαση Παχτίτης κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο ΔΔ ακύρωσε την απόφαση αυτή, με την αιτιολογία ότι, ελλείψει τροποποιήσεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) αναθέτουσας ρητώς στην EPSO τα καθήκοντα που ανήκαν μέχρι τότε στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, η EPSO δεν είναι αρμόδια να ασκεί τέτοια καθήκοντα και ιδίως καθήκοντα τα οποία, όσον αφορά την πρόσληψη των μονίμων υπαλλήλων, άπτονται του καθορισμού του περιεχομένου των δοκιμασιών και της διορθώσεώς τους, περιλαμβανομένων των δοκιμασιών υπό μορφή ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής, μολοντί οι δοκιμασίες αυτές παρουσιάζονται ως δοκιμασίες «προκριματικού χαρακτήρα» για τη συμμετοχή των υποψηφίων στις γραπτές δοκιμασίες και στην προφορική δοκιμασία του διαγωνισμού.
- 5 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 19ης Ιουλίου 2010, η EPSO πληροφόρησε τον αιτούντα ότι είχε αποφασίσει να συγκροτήσει εκ νέου την εξεταστική επιτροπή και να τον καλέσει να υποβληθεί εκ νέου στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, οι οποίες, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ, θα οργανώνονταν πλέον υπό την ευθύνη της εξεταστικής επιτροπής. Η EPSO προσέθεσε ότι θα διεξαγόταν σύσκεψη με την εξεταστική επιτροπή πιθανότατα εντός του Σεπτεμβρίου και ότι ο αιτών θα πληροφορούνταν την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής των προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασιών μετά τη διεξαγωγή της συσκέψεως αυτής.
- 6 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 14ης Φεβρουαρίου 2011, η EPSO κάλεσε τον αιτούντα να επιλέξει μεταξύ τριών ημερομηνιών προκειμένου να υποβληθεί εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού, συγκεκριμένα δε μεταξύ της 8ης, της 9ης ή της 10ης Μαρτίου 2011.
- 7 Με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 2011, ο αιτών πληροφόρησε την EPSO ότι αρνείται να υποβληθεί στις εν λόγω προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, με την αιτιολογία ότι, πρώτον, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα απόφαση Παχτίτης κατά Επιτροπής, έπρεπε να περιληφθεί «ipso jure» στον κατάλογο των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού και, δεύτερον, ότι, αν υποβαλλόταν εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, η δίκη που εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-374/07 θα καθίστατο άνευ αντικειμένου.
- 8 Με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2011, η EPSO απάντησε στον αιτούντα ότι η εξεταστική επιτροπή είχε ελέγξει τις ερωτήσεις των προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασιών και ότι το μέτρο αυτό, ληφθέν προς εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Παχτίτης κατά Επιτροπής, ήταν σύμφωνο με τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους δέχθηκε το Δικαστήριο ΔΔ με την απόφαση αυτή. Η EPSO διευκρίνισε ότι, σε περίπτωση που ο αιτών αρνηθεί να υποβληθεί εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, θα αποκλεισθεί αυτοδικαίως από τον διαγωνισμό.
- 9 Στις 14 Απριλίου 2011, ο αιτών υπέβαλε ένσταση κατά των αποφάσεων της 14ης Φεβρουαρίου και της 11ης Μαρτίου 2011.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου ΔΔ στις 21 Απριλίου 2011, ο αιτών ζητεί, μεταξύ άλλων, την ακύρωση της αποφάσεως της 14ης Φεβρουαρίου 2011. Το δικόγραφο αυτό πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου ΔΔ με τον αριθμό F-51/11.
- 11 Με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών ζητεί από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων τα εξής:
 - να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της 14ης Φεβρουαρίου 2011, με την οποία η EPSO κίνησε εκ νέου τη διαδικασία του διαγωνισμού και τον κάλεσε να υποβληθεί εκ νέου στις διαδικασίες προκριματικού χαρακτήρα του πρώτου σταδίου του διαγωνισμού αυτού, μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας της κύριας προσφυγής και, εν πάση περιπτώσει, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-374/07,
 - να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της EPSO της 11ης Μαρτίου 2011 μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας της κύριας προσφυγής και, εν πάση περιπτώσει, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-374/07,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Η Επιτροπή, η οποία διαβίβασε τις γραπτές παρατηρήσεις της στη Γραμματεία του Δικαστηρίου ΔΔ στις 31 Μαΐου 2011 (το πρωτότυπο κατατέθηκε την 1η Ιουνίου 2011), ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ τα εξής:
 - να απορρίψει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων,
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής.

Σκεπτικό

- 13 Κατά τα άρθρα 278 και 279 ΣΛΕΕ και το άρθρο 157 ΕΑ και, βάσει παραπομπής, κατά το άρθρο 106α ΕΑ, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή άλλα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 14 Κατά το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι αιτήσεις που αφορούν τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν, μεταξύ άλλων, τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του ζητουμένου μέτρου.
- 15 Κατά πάγια νομολογία, οι προϋποθέσεις περί του επείγοντος χαρακτήρα και του εκ πρώτης όψεως βασίμου της αιτήσεως (*fumus boni juris*) πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, οπότε τυχόν αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να απορρίπτεται εφόσον δεν συντρέχει μία εκ των προϋποθέσεων αυτών (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 3ης Ιουλίου 2008, F-52/08 R, Plasa κατά Επιτροπής, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, ενδεχομένως, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 1999, T-173/99 R, Elkaïm και Mazuel κατά Επιτροπής, σκέψη 18).

- 16 Στο πλαίσιο αυτού του συνολικού ελέγχου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και παραμένει ελεύθερος να καθορίσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της συγκεκριμένης υποθέσεως, τον τρόπο με τον οποίο θα διακριβωθεί αν πληρούνται οι διάφορες προϋποθέσεις αυτές, καθώς και τη σειρά της εξετάσεως αυτής, δεδομένου ότι κανένας κανόνας δικαίου δεν του επιβάλλει να ακολουθήσει προκαθορισμένη ανάλυση προκειμένου να εκτιμήσει την ανάγκη προσωρινής ρυθμίσεως (προπαρατεθείσα διάταξη Plasa κατά Επιτροπής, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 17 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, το ζήτημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, αλλά μόνον κατά την εξέταση της εν λόγω προσφυγής, εκτός αν αυτή εκτιμάται, εκ πρώτης όψεως, ως προδήλως απαράδεκτη. Πράγματι, η έκδοση απόφασης επί του παραδεκτού κατά το στάδιο των ασφαλιστικών μέτρων, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες εκ πρώτης όψεως το παραδεκτό αυτό δεν αποκλείεται τελείως, θα προδίκαζε την απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ επί της κύριας προσφυγής (διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1999, T-196/98 R, Peña Abizanda κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 10 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου ΔΔ της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-120/06 R, Dálnoky κατά Επιτροπής, σκέψη 41).
- 18 Υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει κατ' αρχάς να εξετασθεί μήπως, εκ πρώτης όψεως, η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

Επί του αιτήματος περί αναστολής εκτελέσεως του ηλεκτρονικού μηνύματος της 14ης Φεβρουαρίου 2011

- 19 Ο αιτών, με το έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 2011, το οποίο απέστειλε ως απάντηση στο ηλεκτρονικό μήνυμα της EPSO της 14ης Φεβρουαρίου 2011 με το οποίο η EPSO τον κάλεσε να επιλέξει μεταξύ τριών ημερομηνιών, στη συνέχεια δε με τη διοικητική του ένσταση και την προσφυγή του, υποστηρίζει ότι, πρώτον, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα απόφαση Παχτίτης κατά Επιτροπής, έπρεπε να περιληφθεί «*ipso jure*» στον κατάλογο των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού και, δεύτερον, ότι, αν υποβαλλόταν εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, η δίκη που εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-374/07 θα καθίστατο άνευ αντικειμένου.
- 20 Τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ εξαρτούν το παραδεκτό της προσφυγής από την προϋπόθεση ότι αυτή ασκείται κατά βλαπτικής πράξεως. Ως βλαπτικές πράξεις νοούνται μόνον εκείνες που θίγουν απευθείας και άμεσα τη νομική κατάσταση των ενδιαφερομένων (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 1987, 204/85, Στρογγύλη κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1987, σκέψη 6, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008, T-90/07 P και T-99/07 P, Βέλγιο και Επιτροπή κατά Genette, σκέψη 87).
- 21 Όπως συμβαίνει με την απόφαση περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής, η οποία αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη που εντάσσεται στη διαδικασία του διαγωνισμού (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1990, T-32/89 και T-39/89, Μαρκόπουλος κατά Δικαστηρίου, σκέψη 22, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, F-22/05 RENV, Νεοφύτου κατά Επιτροπής, σκέψη 71), η απλή πρόσκληση στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες ενός διαγωνισμού δεν συνιστά βλαπτική πράξη υπό την έννοια της νομολογίας, κατά το μέτρο που δεν θίγει τη δυνατότητα του υποψηφίου να επιτύχει στις εν λόγω δοκιμασίες και στη συνέχεια να λάβει στις δοκιμασίες του διαγωνισμού τη βαθμολογία που απαιτείται για την εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων.
- 22 Μολονότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι μια πράξη η οποία, κατ' αρχήν, δεν είναι βλαπτική είναι δυνατόν, στο πλαίσιο της εκ μέρους της διοικήσεως εκτελέσεως μιας ακυρωτικής αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ, να χαρακτηριστεί παρά ταύτα ως βλαπτική πράξη, διότι, επί παραδείγματι,

αποτελεί, όπως ισχυρίζεται ο αιτών εν προκειμένω, παράβαση εκ μέρους της διοικήσεως του σκεπτικού της ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως, δεν είναι αναγκαίο, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, να κριθεί αν η πράξη της 19ης Ιουλίου 2010, με την οποία γνωστοποιήθηκε για πρώτη φορά στον αιτούντα η απόφαση με την οποία καλείται να υποβληθεί εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού, συνιστά εν προκειμένω βλαπτική για τον ενδιαφερόμενο πράξη.

- 23 Πράγματι, με την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών δεν ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της πράξεως αυτής.
- 24 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη με την κύρια προσφυγή πράξη είναι το ηλεκτρονικό μήνυμα της 14ης Φεβρουαρίου 2011, με το οποίο η EPSO πρότεινε στον αιτούντα τρεις ημερομηνίες προκειμένου να επιλέξει την ημερομηνία εκ νέου υποβολής του στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού.
- 25 Το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα πρέπει να ερμηνευθεί ως καθορίζον τις λεπτομέρειες για την εκτέλεση της ατομικής αποφάσεως περί εκ νέου συγκροτήσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και περί προσκλήσεως του αιτούντος προκειμένου να υποβληθεί εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του διαγωνισμού, υπό την ευθύνη της εξεταστικής επιτροπής αυτή τη φορά, απόφαση η οποία γνωστοποιήθηκε στον αιτούντα με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 19ης Ιουλίου 2010.
- 26 Πρώτον, οι αιτιάσεις του αιτούντος δεν αφορούν την επιλογή των τριών ημερομηνιών που προτάθηκαν για τις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, αλλά την απόφαση να κληθεί ο αιτών να υποβληθεί εκ νέου στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες.
- 27 Δεύτερον, καθορίζοντας τις λεπτομέρειες για την εκτέλεση της αποφάσεως που γνωστοποιήθηκε στον αιτούντα στις 19 Ιουλίου 2010, το ηλεκτρονικό μήνυμα της 14ης Φεβρουαρίου 2011 επιβεβαιώνει εμμέσως αλλά αναμφιβόλως αυτή την προγενέστερη απόφαση που αφορά την οργάνωση του διαγωνισμού ως προς τον αιτούντα, προς εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Παχτίτης κατά Επιτροπής.
- 28 Κατά πάγια νομολογία, προσφυγή ακυρώσεως κατ' αποφάσεως η οποία απλώς επιβεβαιώνει προγενέστερη απόφαση, μη προσβληθείσα εμπροθέσμως, είναι απαράδεκτη. Μια απόφαση επιβεβαιώνει απλώς προγενέστερη απόφαση αν δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με την προγενέστερη πράξη και δεν προηγήθηκε αυτής επανεξέταση της καταστάσεως του αποδέκτη της προγενέστερης αυτής πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 1978, 54/77, Herpels κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σκέψεις 11 έως 14, και της 10ης Δεκεμβρίου 1980, 23/80, Grasselli κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/I, σκέψη 18, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2000, T-83/99 έως T-85/99 Ripa di Meana κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 33 και 34, διάταξη του Δικαστηρίου ΔΔ της 19ης Δεκεμβρίου 2006, F-78/06, Suhadolnik κατά Δικαστηρίου, σκέψεις 31 και 32, και της 15ης Ιουλίου 2008, F-28/08, Rouzoi κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, σκέψη 45).
- 29 Εν προκειμένω, αφενός, η πράξη της 19ης Ιουλίου 2010, ακόμη και αν υποτεθεί ότι μπορεί να ερμηνευθεί ως βλαπτική για τον αιτούντα, βάσει του ενός ή του άλλου από τους λόγους που προβάλλει ο τελευταίος, πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει καταστεί απρόσβλητη, δεδομένου ότι δεν απετέλεσε αντικείμενο διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής εντός των προθεσμιών που τάσσουν τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ.

- 30 Αφενός, το ηλεκτρονικό μήνυμα της 14ης Φεβρουαρίου 2011, περιοριζόμενο στη γνωστοποίηση προς τον αιτούντα των τριών πιθανών ημερομηνιών για την υποβολή του στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με την απόφαση περί της εκ νέου υποβολής του στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, κατά της οποίας βάλλει ο αιτών, και δεν επανεξετάζει την κατάσταση του αιτούντος από την άποψη αυτή.
- 31 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το αίτημα ακυρώσεως της πράξεως της 14ης Φεβρουαρίου 2011 είναι προδήλως απαράδεκτο. Συνεπώς, το αίτημα περί αναστολής της εκτελέσεως της πράξεως αυτής πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι ανάγκη να εξετασθεί η προϋπόθεση που αφορά το επείγον.

Επί του αιτήματος αναστολής εκτελέσεως του εγγράφου της 11ης Μαρτίου 2011

- 32 Το έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2011 πρέπει να ερμηνευθεί ως απόφαση επιβεβαιωτική των αποφάσεων της 19ης Ιουλίου 2010 και της 14ης Φεβρουαρίου 2011.
- 33 Συγκεκριμένα, αφενός, το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με τις τελευταίες αυτές αποφάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η φράση που περιέχεται στο έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2011, κατά την οποία, σε περίπτωση που ο αιτών αρνηθεί να υποβληθεί στις προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες, θα αποκλεισθεί αυτοδικαίως από τον διαγωνισμό, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νέο στοιχείο, αλλά συνιστά απλή διευκρίνιση. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν η πληροφορία αυτή δεν είχε προηγουμένως δοθεί ρητώς στον αιτούντα, προκύπτει προφανώς από την προκήρυξη του διαγωνισμού, η οποία προβλέπει ότι ένας υποψήφιος αποκλείεται από τον διαγωνισμό, εφόσον ο υποψήφιος αυτός δεν παρουσιαστεί στις δοκιμασίες του διαγωνισμού. Δεν θα μπορούσε να έχει άλλως όταν μια διαδικασία διαγωνισμού κινείται εκ νέου προς εκτέλεση ακυρωτικής αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ.
- 34 Αφετέρου, με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 11ης Μαρτίου 2011 δεν επανεξετάσθηκε η κατάσταση του αιτούντος.
- 35 Δεδομένου ότι το έγγραφο της 19ης Ιουλίου 2010 δεν αποτέλεσε αντικείμενο διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής εντός των προθεσμιών των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω), το αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 11ης Μαρτίου 2011 πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο.
- 36 Δεδομένου ότι το αίτημα περί ακυρώσεως του εγγράφου της 11ης Μαρτίου 2011 κρίνεται κατ' αρχήν ως προδήλως απαράδεκτο, το αίτημα περί αναστολής εκτελέσεως του εγγράφου αυτού πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι ανάγκη να εξετασθεί η προϋπόθεση περί του επείγοντος.
- 37 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 86 του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη, δηλαδή με την απόφαση που περατώνει την κύρια δίκη (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου ΔΔ της 14ης Ιουλίου 2010, F-41/10 R, Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ, σκέψη 91).
- 39 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο ΔΔ επιφυλάσσεται όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

διατάσσει:

Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση F-51/11 R, Παχίτης κατά Επιτροπής.

Λουξεμβούργο, 8 Σεπτεμβρίου 2011.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
P. Mahoney